

Verksamhetsberättelse 2017

Styrelsen för Norrbottens Ornitologiska Förening får härmed avge följande verksamhetsberättelse för verksamhetsåret 2017:

Styrelsens sammansättning (totalt 7 ledamöter och 3 suppleanter).

Ordförande: Ulf Öhman, Luleå.
Vice ordförande: Berth-Ove Lindström, Boden.
Kassör: Tord Gustafsson, Luleå.
Sekreterare: Inger Brännström, Luleå.

Övriga ledamöter: Stefan Holmberg, Abborrträsk.
Frida Snell, Luleå.
Ulla Sundberg, Boden.

Suppleanter: Lotta Nygård, Kiruna.
Viktor Persson, Luleå.
Carina Marklund, Luleå.

Övriga uppdrag

Revisorer: Jan Eriksson, Boden.
Jan Andersson, Boden.

Revisorssuppleant: Mats Bergquist, Boden.

Valberedning: Andreas Livbom, Luleå.

Hedersmedlemmar: Ove Backlund, Luleå.
Waldemar Berggren, Boden.
MatsÅke Bergström, Norrfjärden.
Arthur Leidgren, Dokkas. (†2010)
Folke Lindgren, Arvidsjaur. (År 2000)
Stig Lundberg, Luleå (År 2007)
Stig Hamrén, Harads. (År 2009) (†2011)
Ingrid Sandahl, Kiruna. (År 2012) (†2011)
Anders Olofsson, Älvsbyn (År 2013)
Rune Lindqvist, Sangis (År 2015)
Berth-Ove Lindström, Boden (År 2017)

Medlemsutveckling 2017

Under 2017 har medlemsantalet minskat - vi är nu 396 medlemmar vilket är 26 st. färre jämfört med för ett år sedan. Under året har 22 nya medlemmar tillkommit, antingen "spontant" eller genom personliga värvningar. Tyvärr har även 48 tidigare medlemmar lämnat föreningen, några på grund av åldersskäl, några på grund av flytt till annan ort, eller av andra orsaker. Familjemedlemsantalet låg vid årsskiftet på 44 st. Det vi väl saknar mest är ungdomsmedlemmar, just nu endast en (1) sådan. NOF som alla föreningar behöver ju unga friska krafter, så varför inte ge bort ett ungdomsmedlemskap (gäller upp till det år man fyller 20) till någon fågelintresserad ungdom i din närhet.

Forsknings- och fågelskyddsarbeten inom NOF

Haparanda Sandskär fågelstation

Med stöd av Bosmina, Haparanda stad, Länsstyrelsen i Norrbottens län och Studieförbundet har vi genomfört verksamheten vid fågelstationen under 2017. Standardiserad ringmärkning genomfördes från den 22 juli till den 12 oktober. Under denna tid har 23 ringmärkare, assistenter och praktikanter deltagit i arbetet. 13 stycken kommer från länet, 10 (43%) är kvinnor och 2 stycken är 25 år eller yngre. Fem personer hade inte tidigare arbetat vid stationen. Stationen har haft sex utländska medarbetare, från Holland, Skottland, Tyskland och Lettland. Det ekonomiska stödet har gjort det möjligt att betala matbidrag till yngre medarbetare, vissa reseersättningar samt resorna mellan fastlandet och Haparanda Sandskär.

Inledningsvis måste naturligtvis också nämnas den nya skraddarsydd stugan som vi nu kan härbärgera i. Upp till åtta personer kan bo i stugan som är fullt utrustad, med fyra sovrum, komplett köksutrustning och god strömtillförsel från solcell som laddar batterierna. Medel har anslagits av Naturvårdsverket och uppförandet har genomförts i samarbete mellan Haparanda Stad och Länsstyrelsen i Norrbotten. Norrbottens Ornitologiska Förening får hyra stugan under märksäsongen och vi kunde flytta in i juli detta år. Mycket jobb för alla inblandade, men det har det varit värt!

Tyvärr avled vår stationschef Per Sandberg i mars 2017. Han ersattes av Inger Brännström, Luleå. I samband med Pers frånfalle har stationen erhållit gåvor vilket starkt har bidragit till att vi kan hålla en hög standard i vår nya stuga.

Under 2017 märktes 2 862 fåglar av 65 arter vilket är klart under individgenomsnittet på 3 778 fåglar. Den vanligaste märkarten blev som det brukar bli nio år av tio: lövsångare (758 märkta) följt av sävsparv (330), gråsiska (266) och grönsiska (234) samt grönbena (149 märkta). Totalt har nu 139 767 fåglar av 148 arter märkts sedan starten 1981.

År 2006 inledde vi standardiserade häckfågelinventeringar på Haparanda Sandskär. Inventeringen 2017 genomfördes den 16-19 juni, av 7 deltagare. Metoden är en kombination av linje- och punkttaxering. Dessutom bedömer vi häckningskriterier för alla arter som påträffas. På linjerna sågs 594 individer av 66 olika arter och på de 11 punkterna blev summan 180 individer av 40 arter. Totalt noterades 96 olika arter under helgen. En sjungande svarthalsad trast var roligast och lockade en hel del övriga skådare från länet för att observera denna ovanliga besökare. Årets besök på ett antal öar i Haparanda skärgårds nationalpark för boungemärkning genomfördes den 7 juli. 28 individer av sex olika arter ringmärktes. 8 personer deltog i märkningen.

Att ringmärka fåglar är en mångfacetterad sysselsättning. Det handlar om att fånga och ringmärka de "vanliga" fåglarna som vi fångar i näten men också om att vänta på en raritet, slå "dagsrekord" i antalet ringmärkta fåglar, bland mycket annat. Men det handlar också om att kontrollera redan ringmärkta fåglar. Särskilt roligt är det naturligtvis när vi kontrollerar en fågel som ringmärkts någon annanstans (s.k. främmande kontroll) eller under någon av föregående säsonger, av oss själva eller andra. Återfynd är när någon annan hittar en fågel som vi har märkt. I bägge fallen administreras informationen av Ringmärkningscentralen som i sin tur informerar oss. Under 2017 fick vi information från Ringmärkningscentralen om sju fåglar som ringmärkts av oss och återfångats i Sverige eller utomlands. En ärtsångare som märktes 2016 och kontrollerades 277 dagar därefter i Israel, Eilat. En skrattnås som märktes på Sandskär 2006 återfanns och kontrollerades 1 år och 183 dagar senare i Holland, Gelderland. En gråtrut som ringmärktes 2010 kontrollerades i Östfold, Norge 2016, 6 år och 141 dagar senare. En röstjärt som märktes 2016 återfanns året efter i Åbo, Finland. En stackars talgoxe hade inte samma tur utan flög in i en glasruta i Kemi, Finland, 2 år och 102 dagar efter märkning. En gråtrut som märktes som bounge 2014 återfanns tyvärr avliden på Seskarö, 2 år och 331 dagar efter märkning. Även en grönsiska som återfanns i St Michel, Finland återfanns avliden (kattbyte) efter 2 år och 2 dagar efter märkning. Under säsongen kontrollerade vi själva tre fåglar från andra fågelstationer/märkare. En gråsiska från Uleåborg, Finland, 2 år och 307

dagars efter märkning. En gransångare, märkt 2016 i Obbola, Västerbotten, kontrollerades på Sandskär 2017. Roligast var dock en rödstjärt märkt 2016 i Hyeres, Lagunes, Franska rivierakusten kontrollerades av oss 1 år och 132 dagar efter han fått sin ring.

Ringmärkning har under 2017 demonstrerats för ca 70 personer, både grupper och enskilda besökare. En grupp från Norra Österbottens Ornitologiska förening besökte ön, intresserade av både fåglar och natur.

Stationens internetanslutning och telefoni via Net1 har glädjande nog fungerat de flesta dagarna under säsongen 2017. GSM-täckningen är fortsatt undermålig. Därför är e-post trots allt det säkraste sättet att nå stationens personal. Nästa säsong kommer en antenn att sättas upp på stugtakets och då hoppas vi få bättre möjlighet att nå omvärlden vid behov.

Projekt havsörn i Norrbottens kustland och skärgård

Under sommaren 2017 genomfördes en helikopterinventering av Norrbottens kustland och skärgård, ett samarbetsprojekt mellan NOF, Luleå och Piteå kommuner som stöder med ekonomiska medel, s k LONA-bidrag. Under inventeringen kontrollerades ca 30 kända gamla havsörnsrevir och resultatet blev 15 lyckade häckningar med 27 ungar och ett kullsnitt på 1,8 ungar per lyckad häckning. Sex ungar ringmärktes. I år var det fler par som hade lyckats med häckningen ute bland öarna i skärgården jämfört med häckningarna 2016. Tillväxten i kustlandet och skärgården kommer nog att fortsätta kommande år. I länet är det känt av havsörnsprojektet ca 130 par varav 100 par i Lappland och 30 par i kustlandet och skärgården. Resultatet per kommun visar:

Piteå – fyra lyckade häckningar med sju ungar

Luleå – sju lyckade häckningar med 13 ungar

Kalix – tre lyckade häckningar med sex ungar

Haparanda – en lyckad häckning med en unge

Projekt Jaktfalk

Vi kontrollerade samma 50 gamla kända boplatser där det har häckat jaktfalkar under tidigare års inventeringar. Vi hittade sju lyckade häckningar av jaktfalk med 21 ungar vid helikopterinventeringen. 2016 var det 13 lyckade häckningar med 39 ungar. Nästan en halvering av lyckade häckningar jämfört med fjolåret. Tillgången framförallt på dalripa var dåligt. Fjällripor fanns i högre tätheter och det orsakas nog av toppåret av fjälllämlarna 2015 och predatorer tog i första hand lämlar och predationstrycket på fjällripor blev mindre 2015. Reproduktionen av fjällripa blev bra 2015 och resultatet av det året håller uppe tätheten av fjällripa i Norrbottens fjällvärld. I år lyckades vi inte konstatera någon jaktfalkshäckning i lågfjällsområden i länet. Fortsätter den här trenden blir utbredningsområdet och reproduktionsområdet minskande för jaktfalkarna i Norrbotten. Finland hade i år ingen lyckad häckning av jaktfalk i sina fjällområden och dålig tillgång på dalripor. Ett stort önskemål är att få ekonomiska och personella resurser för en inventering med hjälp av snöskoter under fem veckor från sista veckan i mars till sista april. Vi får då kunskap om på hur många lokaler som vi har revirhållande jaktfalkar och om de har hittat nya boplatser (korpbon) som projektet inte känner till. Den pågående klimatförändringen påverkar ett stort antal av fjällets fåglar och för jaktfalkarna är tillgången av dal- och fjällripor helt avgörande hur stor häckningsframgången blir för den arten. Det blir också intressant med förändrade jaktidsupplåtelsen med senare jakttidstart för småviltsjägare som är bosatta utomlands och deras jakttidstart 10/9 ovan odlingsgränsen. Om det kommer att resultera i ett mindre totalt jakttryck med mindre antal jägare och jaktdygn och mindre antal skjutna dal- och fjällripor återstår att se.

Jaktfalkshona, foto: Projekt Jaktfalk

Projekt Pilgrimsfalk

Årets resultat blev 35 lyckade häckningar och 90 ungar, ett kullsnitt på 2,6 per lyckad häckning i länet. Vi kontrollerade 122 lokaler där det tidigare år har varit häckande pilgrimsfalkar. Att andelen kontrollerade lokaler blev 10 lokaler mer var pga av att NOF:s Projekt Pilgrimsfalk fick ekonomiskt bidrag från Naturskyddsföreningen för att kolla 10 gamla kända pilgrimsfalkslokaler i Kvikkjokksområdet och i övre delarna av Piteälven. Endast tre nya häckningslokaler kom till under 2017. Antingen har beståndsutvecklingen bromsats in i länet eller så är det ett tillfälligt år med mindre antal nya häckningslokaler. Vi i projektet i Norrbotten hinner inte inventera på nya lokaler, men det är troligt att det finns ett mörkertal av häckande pilgrimsfalkar framförallt i myrområden. En av de nya häckningarna hittades under jaktfalksinventeringen och den var på norra sidan Torneträsk. Ytterligare ett par pilgrimsfalkar som häckar i ett gammalt jaktfalksrevir. Utbredningsområdet ökar nu lite för pilgrimsfalkarna med etableringar i fjällområden och även i år var det häckning av pilgrimsfalk väster om Ritsem. I år var det tre lyckade häckningar av pilgrimsfalk i Vattenfalls kraftstationer efter Luleälven med sju ungar. Likadant var det i LKAB:s gruvområden med tre lyckade häckningar och åtta ungar. Vi har fått ett fortsatt samarbetsavtal med LKAB med ekonomiskt stöd för 2017 och 2018 för arbetet med falkar och kontroller av jakt- och pilgrimsfalkslokaler i Gällivare och Kiruna. Det har varit ett år med sena häckningar och på några lokaler var pilgrimsfalksungarna flygga i mitten av augusti ca 14 dagar senare än normalt. Pilgrimsfalkspopulationen i Sverige är nu över 400 par men än är det långt kvar tills vi är tillbaka till de 1 000 par som uppskattades häcka i början av 1900-talet. Pilgrimsfalksprojektet Norrbotten kommer att göra en utvärdering efter häckningssäsongen 2018 om hur arbetet med pilgrimsfalkar kommer att fortsätta kommande år i länet.

Projekt Pärluggla

Den tråkiga trenden med få spelande pärlugglor och knappt några häckningar fortsätter. Detta år blev det endast en häckning i våra holkar och den misslyckades dessutom. Holken övergavs redan innan äggen kläcktes. Det kunde konstateras att hanen, medan honan ruvade, bara hade lämnat byten av tättingar till henne, inte ett spår av sork fanns i holken, däremot gott om fjädrar av framförallt bo- och bergfink men även göktyta! Resultatet är inte förvånande då sorktillgången fortsatt att vara minst sagt mager.

Två av rutterna blev inte fullständigt inventerade.

Kollar man Artportalen för vårt län ser man att i Norrbottens landskap hördes under vårvintern bara spelande ugglor på tolv platser, 75 % under mars månad. En häckning finns registrerad, Bjässmoran utanför Boden, men bara en unge blev flygg här. En handfull observationer under hösten.

I Lule lappmark finns bara en rapport om en spelande pärluggla, Stubba naturreservat i april.

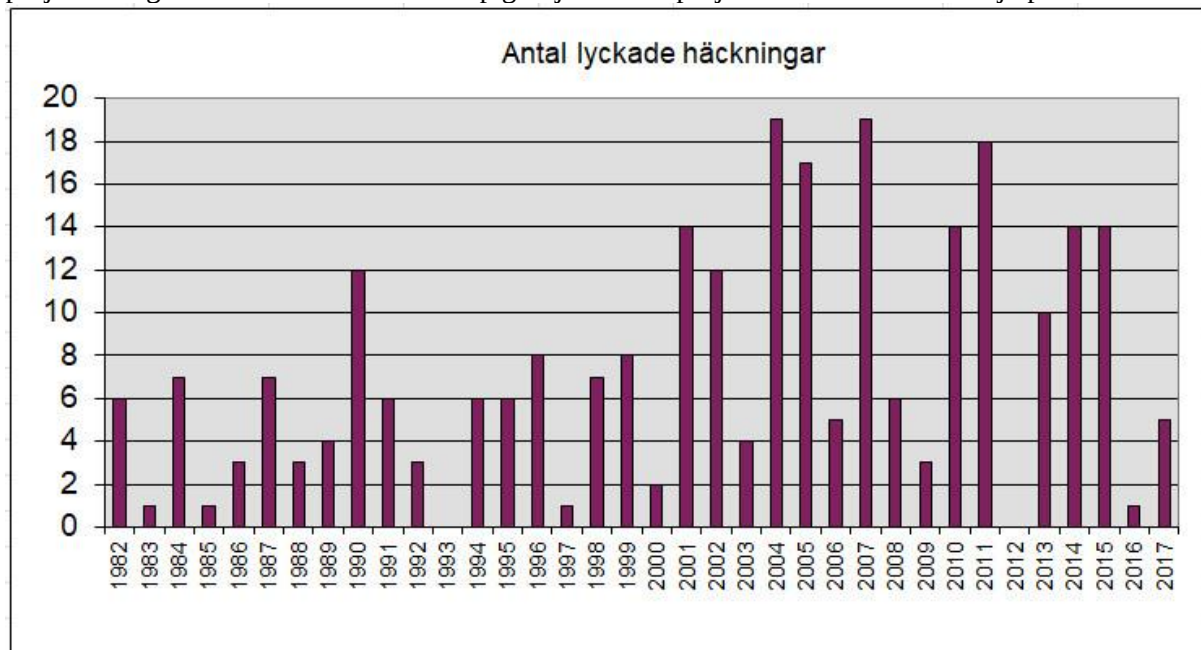
För Pite lappmark är två spelande ugglor hörda, Abborrträsk och Glommerträsk.

Vår tredje lappmark, Torne brukar ha minst rapporterade pärlugglor, detta år endast en spelande i Masugnsbyn i mitten av mars. Alltså inga kriterier på häckningar i lappmarkerna. Nu har 2018 hunnit en månad och sorkspåren är absolut fler nu så vi får hoppas på många spelande pärlugglor och även häckande.

Projekt Slaguggla

Det blev ett ganska dåligt år 2017 för projektet med bara fem häckningar. Det finns några orsaker till detta. Ofta har vi 10-15 häckningar, under 2016 t ex hade vi bara en enda häckning.

- Dålig tillgång på smågnagare.
- En sen och snörik vår vilket gjorde det väldigt svårt att ta sig fram i skogen när holkarna skulle kontrolleras. En stor del av holkarna blev därför inte kontrollerade. Dessutom har ett par av projektdeltagarna inte kunnat medverka p g a sjukdom. I projektet deltar ca 12 medhjälpare.

Projekt Skräntärna

62 häckningar hittades vid första kontrollen den 30 maj på Storgundet på Rödkallen. Det är något mindre än de senaste åren då vi brukar hitta ca 75 bon. Fjärrstyrd kamerautrustning har monterats upp för att kunna övervaka kolonin och avläsa de färgringar som fåglarna ringmärks med. Vid besök den 20 juni hittades 57 bon och 17 ungar kunde ringmärkas med aluminium- och färgringar. Vid nästa besök den 28 juni var tyvärr kamerautrustningen sönderslagen av okända gärningsmän. Det sista besöket gjordes den 7 juli då 49 ungar ringmärktes. Året kan summeras med att det i alla fall blev ett ganska lyckat häckningsår. Kolonin på Rödkallen hör till en av de mest lyckosamma i hela Sverige.

NOF:s fågelskyddsfond

Fondstyrelsen har sedan årsmötet haft följande sammansättning:

Ordförande: Ove Persson, Piteå.
 Övriga ledamöter: Lars Gustafsson, Boden.
 Rolf Gustafsson, Luleå.

Inga ansökningar har behandlats under året. Behållningen vid årsskiftet var 8 578 kr.

Projekt Fjällgås

Under våren ökade vi bevakningen på fjällgässen på rastplatserna nedanför fjällen. Detta resulterade i att vi kunde räkna betydligt fler gäss än vad som följde huvudflocken upp och som då rastade i Hudiksvall. Flera utsättningsfåglar som varit på vift, i t.ex. England, Tyskland, Norge och Polen, dök upp och visade att de hittar hem. Tyvärr blev våren sen, med landfast is nära inpå häckningsplatena, när häckningarna skulle starta, så många gäss valde att avbryta försöken för att i stället flyga ner till

Hudiksvall och rugga. Vi som inventerade i fjällen kunde endast hitta en häckning, vilken vi följde på avstånd och kunde därmed se när och att de lämnade boet med endast en unge. Senare visade sig ett annat par komma ner med en unge till Holland, så två häckningar kan vi i nuläget konstatera. Flera av de utsättningsfåglar som sågs och som har bildat par, när kommande år en ålder som gör att de kan tänkas häcka, så vi hoppas på fler par till häckning.

Från NOF:s håll har vi haft flera medlemmar som inventerat i häckområdet och därmed fått en uppfattning om projektets alla vedermödor. Vi har fått allt mer ansvar i Projekt Fjällgås och har nu förutom inventeringsansvaret, även tagit över byggnaderna av hägn och kommer att vara de som tar emot och sätter ut gäss när de kommer och så länge det projektet fortgår.

LONA-projektet vid Båtsjaur har fortsatt med Leif Björk som projektledare och det var roligt att se när gässen anlände på våren, för att beta mark som slagits för att gässen ska hitta föda. Glädjande är även att engagemanget i byn är gott och åsikterna enbart positiva.

Projekt Fjällvråk

Under 2017 genomfördes den tredje flyginventeringen i NOF:s regi. Inventeringen utfördes den 15 juli 2017 av Håkan Tyrén (Norrbottnens Ornitologiska Förening), Peter Hellström (Naturhistoriska riksmuseet) och Susanne Backe (Länsstyrelsen i Norrbottens län).

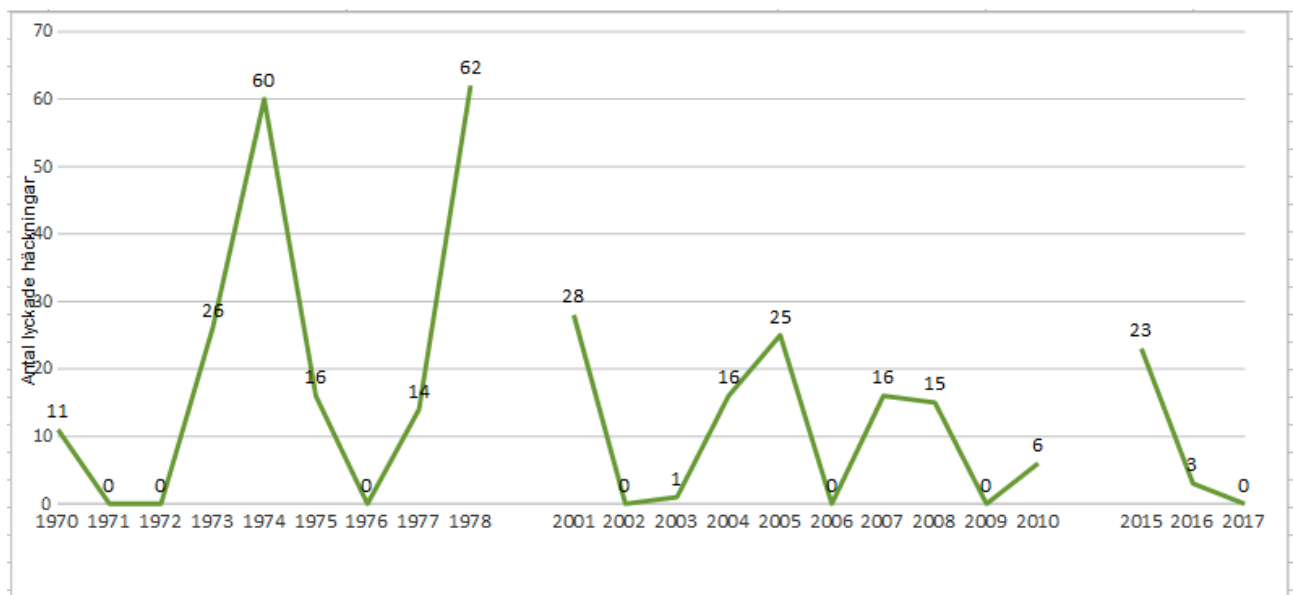
Vädermässigt var förutsättningarna under flygdagen goda med i huvudsak uppehåll och bra siktförhållanden. Inför inventeringen skapades en flygrutt som till stora delar följde flygrutten från tidigare, men i år hade vi möjlighet att inkludera Kätsakdalen i vår inventering. Samtidigt valde vi bort inventeringsområdena norr om Autajaure, inklusive Hukejaure. Totalt uppgick flygtiden till 4 timmar och 48 minuter (färdtid) samtidigt som 291 km tillryggalades.

Totalt besöktes 196 boplatser (av totalt 276 potentiellt aktiva boplatser) 2017. Vissa av dessa punkter utgörs av äldre lokaler där boet är i dåligt skick (eller rent av är borta) och inte har varit använt på många år. Vid ett antal boplatskoordinater finns lämpliga bohyllor, men där det gamla boet rasat.

Även dessa punkter noteras som boplatbesök.

Antalet besökta boplatser har varierat något mellan åren, framför allt beroende på att det vissa år tar mer tid att kontrollera och dokumentera häckningar. 2016 då vi kontrollerade betydligt flera boplatser (266) eftersom vi hade utökat inventeringsområdet och inkluderat området norr om Hukejaure. I år hade vi en något mer begränsad flygbudget som gjorde att vi valde bort de nordligaste delarna.

Den långa tidsserien med häckningsresultat från 1970-1978, samt 2001-2010 och 2015-2017 visar hur stora variationerna för antalet häckande par kan vara mellan olika år. Vissa år uteblir häckningarna helt för att ett eller två år senare nå en topp. Toppår noterades 1970, 1974, 1978 samt 2001, 2005, 2010-2011 och 2015, men även 2004, 2007 och 2008 var goda häckningsår för fjällvråkarna i Stora Sjöfallet. Projektet drivs av NOF i samarbete med Peter Hellström, Naturhistoriska Riksmuseet, Stockholm och Susanne Backe, ansvarig för uppföljning av fågelfaunan vid Länsstyrelsen i Norrbottens län. Finansiärer för 2017 har varit Göran Gustafssons stiftelse.

Figuren visar antalet lyckade fjällvråshäckningar under perioden 1970-2017.

Projekt Vägen västerut

Under 2016 togs initiativet att följa upp pärluggla och hökuggla i Stora Sjöfalls-området genom en holkstudie. Totalt tillverkades 147 uggleholkar som sattes upp längs ”Vägen Västerut”, från Porjus till Ritsem. Från Porjus till Stora Sjöfallet (barrskogsområdet) är holkarna anpassade till pärluggla (85 mm håldiameter) och från Stora Sjöfallet till Ritsem (fjällbjörkskog) är holkarnas håldiameter 12,5 cm och anpassade för hökuggla.

Projektets syfte är liksom för fjällvråk att följa populationsutvecklingen på pärluggla och hökuggla över en längre tid och i ett område där det sedan tidigare bedrivs en standardiserad smångarfångst.

Ett första besök i samtliga holkar genomfördes 20 april (Luspebryggan- Kebnats), 22 april (Kebnats-Vakkotavare), 29 april (Ålloluktavägen) samt 18 maj (Vakkotavare-Ritsem).

Resultatet blev endast en (1) misslyckad pärlugglehäckning i våra totalt 147 holkar. Övriga holkar uppvisade inga tecken på besök av fågel med undantag av en holk vid Vakkotavare där fjäderrester av en mindre tätting (obestämd) hittades.

I holken där häckning var påbörjad (i närheten av Aggala) påträffades honan i holken vid det första kontrolltillfället 20 april. Då fanns två lagda ägg samt 4 bytesdjur (tre sorkar och en näbbmus) i holken. Vid en uppföljande kontroll 5 maj hittades 4 ägg men inga bytesdjur. Ingen pärluggla syntes till varken i eller vid holken. Vid ett tredje kontrolltillfälle 12 maj låg alla fyra äggen kvar i exakt samma position som vid besöket sju dagar tidigare. Inte ens ett kutterspån hade flyttats vilket tyder på att holken var övergiven redan vid besöket 5 maj.

I holken vid Aggala återfanns två ägg samt fyra bytesdjur 20 april (ovan). Vid en uppföljande kontroll 5 maj låg fyra ägg i holken. Vid ett tredje besök 12 maj konstaterades häckningen misslyckad.

Gammelstadsvikprojektet

I samband med att Facebook etablerat en stor serveranläggning på Porsön i Luleå mellan Luleå Tekniska Universitet och Gammelstadsviken, avsatte Luleå kommun en summa motsvarande värdet på den sålda tomten, ca 6 miljoner kronor, för åtgärder för att främja tillgänglighet till, bevarande av och information om i första hand Gammelstadsviken. En styrgrupp med representanter från Luleå kommun, Länsstyrelsen i Norrbottens län, Norrbottens Ornitologiska Förening samt Naturskyddsföreningen i Luleå har under året jobbat med frågan. NOF:s representant i styrgruppen har varit Jan-Olov Johansson. I den projektgrupp som arbetat med konkreta förslag ingick Tord Gustafsson. Projektet avslutades officiellt i november 2017.

Under 2017 har flera publika arrangemang hållits. Fågeltornet har tillgänglighetsanpassats med en ny plattform, en ny led är spångad från Notvikens station, bron över Sellingsundet har reparerats och kompletterande skyltning utförts. Häckningsflottar har utplacerats både i Gammelstadsviken och Mjölkkuddstjärn. En upprustning av fågeltornet vid Svartskatan pågår och beräknas vara slutfört under våren 2018.

Fågelskyddsarbete under året

Fågelskyddsarbete är en prioriterad fråga i föreningen. Vi har deltagit i samråd, samrådsmöten, remisser och synpunkter underhand på exempelvis dragning av kraftledning, provbrytning, vägbyggen, deponi, torvbrytning, skydds jakt mm.

Här är exempel på några av de frågor som varit aktuella under året:

- Sulfidjordsupplag i Luleå kommun.
- Samrådsmöte med Trafikverket angående dubbelspår Malmбанan.
- Nätkoncessionsärenden bl. a i Pajala, Övertorneå och Luleå kommuner.
- I samråd med Birdlife Sverige har vi utformat yttrande om fortsatt förvaltningsform av Lapponia.
- Synpunkter på utformning av hantering av trafikbuller i värdefulla miljöer.

Övriga aktiviteter

Kurt Perssons minnesfond

Under året utdelades 1 000 kr till Hanna Isaksson. Resterande behållning (241 kr) omfördelades till Fågelskyddsfonden. Minnesfonden är därmed avslutad.

Fåglar i Norrbotten

Fåglar i Norrbotten har under 2017 utkommit med fyra nummer, där nummer 1 var en Sandskärsrapport, nummer 2 behandlade ämnen av varierande slag, allt från arkeologiska fågelfynd till sträckfågelräkning, nummer tre fågelrapporten för 2016 och nummer 4 i redovisade i huvudsak våra projekt. Redaktionsarbetet har flutit på bra, då intressant och välskrivet material inkommit. Matsåke Bergström har som vanligt gjort fina omslag med tillhörande text. Byatryck i Vuollerim har gjort layouten och Luleå Grafiska har tryckt tidningen.

Regionala rapportkommittén (rrk)

Rrk lyder direkt under NOF:s styrelse, vilken även utser ledamöterna. Dessa har treåriga mandatperioder. Kommittén har under 2017 utgjorts av Hampus Lejon, Kalix, Tord Gustafsson, Lars Harnemo och Andreas Livbom, Luleå samt Stefan Holmberg, Abborrträsk. Andreas är sammankallande.

Rrk har sammanträtt vid två tillfällen. Kommitténs arbete med kvalitetssäkring och sammanställning av fågelobservationer från länet har publicerats i "Fågelåret 2016" och i "Fåglar i Norrbotten 3/2017". Andreas Livbom valdes in i Birdlife Sveriges nyinrättade nationella rapportkommitté (Nrk), vilken sammanträdde första gången på Öland i augusti.

SOF BirdLife Sveriges årsmöte

SOF BirdLife Sveriges årsmöte 2017 genomfördes den 22-23 april 2017 i Rimforsa Östergötland. Ingen från Norrbotten deltog men Thomas Birkö, Ångermanlands Ornitologiska förening hade utsetts till NOF:s ombud på stämman.

Styrelsemöten, årsmöte och andra aktiviteter

Sedan årsmötet i mars 2017 har styrelsen sammanträtt fem gånger. Årsmötet 2017 hölls på Buddbygården i Buddbyn Boden den 18 mars. 18 personer deltog vid årsmötet.

Vid årsmötet valdes Ulla Sundberg in som ny ordinarie styrelseledamot och Viktor Persson, Luleå samt Carina Marklund, Luleå valdes in som nya suppleanter.

Berth-Ove Lindström, Boden utsågs till hedersmedlem och Hanna Isaksson, Luleå tilldelades 1 000 kr från Kurt Perssons minnesfond.

Tuomo Ollila från finska Metsähallitus i Rovaniemi var inbjuden till mötet för att tala om rovfåglarnas situation i vårt östra grannland.

Återkommande ärenden vid genomförda styrelsemöten har varit arbetet vid Haparanda Sandskär fågelstation, tidskriften FiN, föreningsaktiviteter, årsmötesplanering, fågelskyddsfonden, fågelskyddsfrågor (våra projekt) samt remissvar och ekonomi.

Ett landsdelsmöte hölls i Luleå den 16-17 september. Birdlife Sverige träffade Norrlands ornitologiska föreningar för gemensamma överläggningar.

Fågelatlas i Norrbottens län

Projektet rullar på i sakta mak. Informationen från standardrutterna (Svensk fågeltaxering) läggs till årligen, ofta av inventerarna själva, och det är härifrån vi får in mest data. Det är väldigt få atlasrutor som är bokade så det är spontanrapporteringen på Artportalen som står för informationen tillsammans med nämnda standardruttsdata.

Medlemsaktiviteter

Årets medlemsaktiviteter i NOF utgjordes i likhet med tidigare år av ett digert och blandat program. Programmet har omfattat en mängd aktiviteter där ett flertal dessutom genomförts på flera olika orter i länet. En stor andel är årligen återkommande. Exempel är vinterfågelmätning, vinterfågelrace, ugglelyssning, 24-timmarsskådning, fågelexkursioner utgående från ett antal platser i länet, inventering och ringmärkning på Haparanda Sandskär mm.

Ekonomi

Under 2017 redovisas ett positivt resultat om 39 116 kr, främst beroende på ett extra anslag från Luleå kommun. Det egna kapitalet uppgick vid årsskiftet 2016/17 till kr 124 447 kr. Årets resultat föreslås läggas till det egna kapitalet som då kommer att uppgå till 163 593 kr. Föreningens ekonomi är fortsatt god, vilket även är fallet för de enskilda projekten. Haparanda Sandskärs Fågelstation har erhållit stora donationer under året i samband med förre stationschefens Per Sandbergs bortgång.

Se separat Ekonomisk rapport för 2017, för mer information.

Tack

Styrelsen vill avsluta med att framföra ett varmt tack till alla som med sitt medlemskap och aktiva arbete stöttat föreningens verksamhet.

/Styrelsen, mars 2018